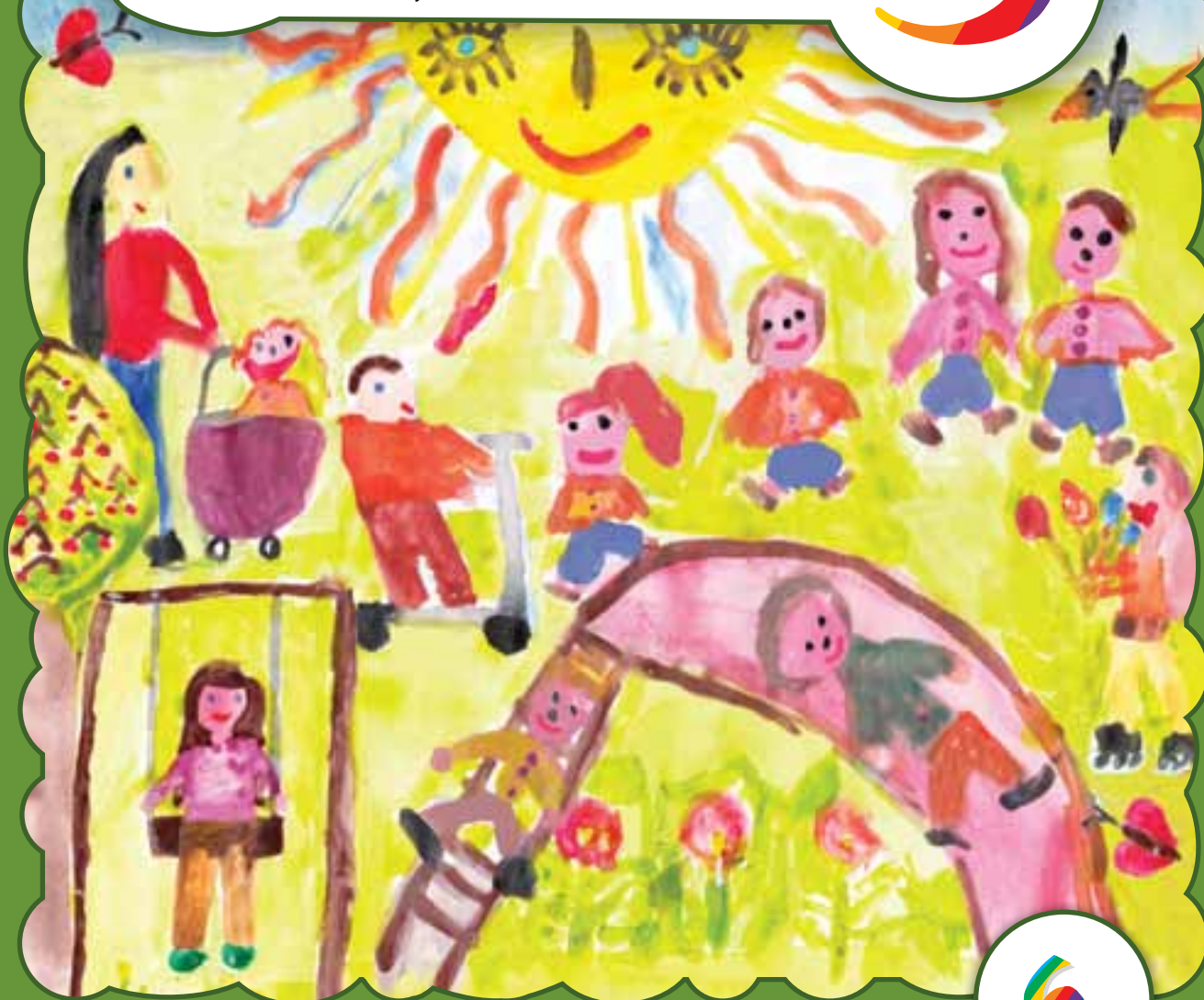

Szivarvány

2012. JÚNIUS • XXXIII. ÉVFOLYAM • 356. SZÁM

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

Picinke évvárója

Sziasztok! Nálunk már befejeződött a tanítás. Olgi néni tegnap kiosztotta a bizonyítványokat. Képzeljétek, olvasásból dicséretet kaptam!

Oszi is kapott egy dicséretet meg Ricsi is meg Bogi is meg Réka is. Otthon picinke édesapám megnézte a bizonyítványomat, és így szólt:

– Jól van, Picinke! Büszke vagyok rád!

Éljen! Picinke édesapám megdicsért!

Az évváró öröme picinke édesanyám süteményt sütött. Megkért, hogy én olvasam fel a receptet.

Kihúztam magam, és odasúgtam Málnának, a pólyás kishúgomnak:

– Most figyelj, Málna! Így kell olvasni!

És felolvastam az egész receptet. A betűket is meg a számokat is. Éljen! Már mindent el tudok olvasni!

Picinke nagytatám megmérte, hogy mennyit nőttem, mióta iskolába járok. Odaállított az ajtófélfához, és húzott egy vonalat a fejem fölött.

Megkerestük az utolsó jelzést, amit Karácsonykor húzott. Láttuk, hogy azóta egy ujjnyit nőttem.

A szeptemberi jelzést is megkerestük. Azóta kétujjnyit nőttem.

Éljen! Kétujjnyit nőttem az első osztályban!

Elalvás előtt picinke édesanyámmal megszámloltuk, hány új fogam nőtt, mióta iskolába járok.

Számloltunk, számloltunk, de én háromnál elaludtam.

Éljen! Kinőttek a maradó fogaim!

Álmomban eljött hozzám Andris, az embergerek barátom. Éppen olyan picinke volt, mint én.

Mezítláb kisurrantunk a rétre, és futkároztunk meg hemperegtünk a fűben.

Aztán megkerestük a kacsausztatót, és táncoltunk a sárban. Azt kiabáltuk:

– Éljen a nyár! Éljen a sár! Éljen a nyár! Éljen a sár!

Aztán felébredtem.

Legyen nektek is álomszép a nyaratok! Sziasztok!

Így volt, nem így volt, égbőlpottyant mese volt!

KOVÁCS KATALIN rajza

H. JÓZSA MÁRTA

Játsszunk

Játsszunk, játsszunk
valamit, valamit,
mindegy, mindegy,
akármit, akármit,
fogócskát fogjunk
csokorba, csokorba,
bújócskát bújtassunk
bokorba, bokorba,
csillagot csempésszünk
köténybe, köténybe,
fényét ültessük
cserépbe, cserépbe,
ne adjuk semmiért
cserébe, cserébe.

LÁSZLÓ NOÉMI

Nyár

Gilisza úr a pitypang árnyékában
várja: zuhogjon az eső,
de égen felhőt kereső
csak ő most, egymagában,

mert aki csúszdán játszik,
hintát hajt, homokot túr,
vagy kirándulni indul,
annak foga napra vásik.

Túl sok az esti sóhaj:
„Csak jó idő legyen!”
Békülj, Gilisza úr, ki
a sok kis napozóval!

TOLNA ÉVA

Kövek

Szamos-parton két kisgyermek
Találta a nagy követ.
Gurította jobbra-balra,
Túrta a kő, nem akarta
Megszegni a kedvüket.

A lapos kő irigykedve
Figyelte a nagy követ,
Kavicsok közt a vízen túl
Inkább lenne nagykövet.

Ő maradna, talán akkor
Észreveszik, ha marad,
Játékkedve úgy, mint régen
Visszatér, és megmarad.

Szamos-parton két kisgyermek
Lapos kövön lépeget.
Lábuk alatt csobban a víz,
Abbahagyni nem lehet.

TOMOS TÜNDE rajzai

GERGELY EDÓ

Három mohó monyó

Volt egyszer három mohó monyó. Jó barátok voltak, egész nap együtt hancúroztak egy lepedőnyi tisztáson. Mivel igencsak aprócska lények voltak, akkorák, mint a körmőd feketéje – na jó, talán mint a körmőd feketéje gyurmázás után –, azt hitték, a lepedőnyi tisztás a világ.

Szerették is nagyon ezt a tisztásvilágot. Csúszdázta a fűszálakon, lovagoltak a csigákon, birkóztak egy-egy eltévedt hangyával,

s eszükbe se jutott se reggeli, se ebéd. De bezzeg estére olyan éhesek lettek, hogy a szemük kotyogott. Mohón felfaltak maguk körül minden ehetőt, s azzal elaludtak ott, ahol érték. Ez így ment minden nap, egészen addig, amíg egy harmatos reggelen az egyik monyó, a bajszos el nem kezdett nyafogni:

– Ünöm már, hogy minden reggel csurom víz leszek. Ha nektek tetszik, üljetek itt, s várjátok, míg holnap reggel ismét rátok szitál a harmat. De én most azonnal elindulok, s keresek egy házat – jelentette ki határozottan, és elindult.

– Házat?! – kiáltotta egyszerre a másik két monyó. De iszkiriltek is a bajszos után, nehogy elszalasszák azt a házat.

Éppen csak nekilendültek, már le is kellett fékezniük, mert a bajszos monyó egy szép csiperkegombát nézegetett.

– Ez lesz az. Kivágunk belőle egy darabot, így a belsejében lyuk lesz, az lesz a szobánk. A kivágott részből pedig faragunk magunknak széket, ágyat, asztalt.

Nosza, hozzá is láttak, dehogy játszottak, dehogy csúszdásztak. Az egész napjuk faragással telt. Lett is estére olyan szép lakásuk, hogy bármelyik úri monyó megirigyelhette

volna. Egyetlen bökkenő volt csak. Nem volt, amit enniük.

– Hm, ez az én székem kicsit ferde – sandított a bajszos monyó a kisszékre, amin éppen ült. – Azt hiszem, a hasamban nem fog észrevenődni ez a ferdeség. Azzal szép lassan elkezdte eszegetni, előbb a kisszék lábait, aztán a támláját.

A másik két monyó se volt rest, hanem inkább éhes, és ráadásul mohó. Be is lakmározták pillanatok alatt az egész csinos kis gombaházat. És ismét csak ott aludtak, ahol érték.

Másnap reggel így szól a göndörödő szempillájú monyó:

– Ünöm már, hogy mindig zöld vagyok ettől a sok fűtől. Változatosságra vágyom. Miért ne lehetnék például rózsaszín? Mélyrózsaszín, mint egy eredeti hercegkisasszony.

– Azért, mert te monyó vagy, és nem hercegkisasszony – torkolta le a bajszos monyó.

– És nem eredeti vagy, hanem erdei – kommentált a harmadik monyó.

– Engem ez mind nem érdekel, megyek, és keresek magamnak egy virulóbb világot – szólt oda nekik a göndörödő szempillájú félvállról, mert a másik fele a vállának már törte magának az utat egy málnabokor felé.

Persze hogy a többiek is követték, hiszen ők is kíváncsiak voltak arra, hogyan is néz ki egy eredeti hercegkisasszony.

– Itt van, ez az – kiáltott fel a göndörödő szempillájú egy nagy, érett málnaszem láttán.

Együttes erővel leszakították a málnaszemet, s nagy nehezen levitték a földre. Ott, ahol a szára volt, kis lyuk tátongott. Be is másztak rögtön, s láss csodát, a göndörödő szempillájú monyó olyan szép málnarózsaszínű lett, mint egy eredeti hercegkisasszony.

Csak ültek egész nap a málnában, gyönyörködtek a kuckójuk falán átsütő napfényben, és szívták magukba az édes illatot. De estére három korgó gyomor zavarta meg ezt a finomságos hangulatot.

– Én megkóstolok egy gömböcskét ennek a málnának a falából – szólt a göndörödő szempillájú –, csak hogy lássam, olyan finom-e, mint amilyen szép.

Gondolhatjátok, hogy mi következett. Bizony a málna is a gomba sorsára jutott, és ismét csak ott aludt a három mohó monyó, ahol érte.

A következő reggelen, mire a bajszos és a göndörödő szempillájú felébredt, a harmadik monyó, akinek szivárványszínű volt a szeme, egy pitypangernyővel az ölében ült előttük.

– Most, hogy már felfedeztük a gombát, és meg is ettük, felfedeztük a málnát, és azt is megettük, kezd az a gyanúm támadni, hogy a világ nem fenékgig fűcsúszda és csigabiga és harcos hangya – magyarázta a szivárványszemű. – Arra gondoltam, miért ne nézhetnénk szét. Ha kedvetek van velem tartani, kapaszkodjatok ti is ebbe a pity-

pangszálba, úgy érzem, éppen ébred a reggeli szellő.

Bele is kapaszkodott a három monyó a pitypangernyőbe, a szél pedig élvezte a játékot, vitte, röpítette őket szédítő magasba, olyan magasba, hogy a monyók láthatták a lepedőnyi tisztást fehér foltocskává válni, aztán a rengeteg erdőt fekete foltocskává zsugorodni, aztán a borsószemnyi földet, és mit gondoltok, hová vitte őket ez a vicces szél? Hát a vacsoracsillagra.

S mivel a vacsoracsillagon mindig van vacsora, többé nem lett szállásgondja a három mohó monyónak. Ma is ott laknak, s minden áldott este másik vacsorájukban alszanak.

TÓTH ÁGNES

Gombaházikó

Gombaházban ki lakik?
Találunk bent valakit?
Bizony, van bent egy kis lakó,
nem más ő, mint apró Janó.
Ne kérd tőle, hogy kijöjjön,
épp várja, hogy nagyra nőjön.
Ha már nem lesz kicsi legény,
előbújik, s megszámolja,
hány petty van a ház tetején.

MARKÓ BÉLA

Szamóca

Dühtől piros a szamóca,
egyre vörösebb az orra,
ott ül a kertünk végében,
s már szólni sem tud mérgében.

Folyton-folyvást csak kérdezem:
– Miért haragszol, édesem?
Hiszen mi téged szeretünk,
és egykettőre megeszünk.

– Hát éppen ez az én bajom:
ne szeressetek oly nagyon,
ha arra jó a szeretet,
hogy megegyetek engemet!

SZABÓ ZELMIRA rajzai

LÖWY MAYA

Gurul a labda

A gyerekszobában szomorúan beszélgetek a játékok:

– Elutaztak – mondta Ólomkatona Ferkó gyerek ezredéből. – Szovátán nyaral az egész család, lubickolnak a sósvizű Medve-tóban.

– Medve-tó, Medve-tó – morgott Dörmögő Döme. – Mintha itthon hiány lenne medvében.

– Benned talán megfürödhethnének? Úszni tanulhatnának a gyerekek? – intette le a medvét Félkarú Bohóc.

– De magunkra hagytak – kesergett Dörmögő Döme. – Itt most nem történik semmi, nem játszik velünk senki, unatkozhatunk...

– Ne panaszkodj, Döme, azzal semmire sem megyünk – vigasztalta Félkarú Bohóc.

– Hallottam, mikor Nagyapa mondta Ferkónak: „Okos ember nem unatkozik”. Ez bizonyára az okos játékokra is vonatkozik...

– Ha nem unatkozik, mit csinál? – kérdezte álmosan Plüss Elefánt.

– Gondolkodik... elmélkedik, töpreng, medítál – sorolta Okos Szamár. – Töri a fejét valamin.

– Min töri a fejét? – kíváncsiskodott Plüss Elefánt.

– Azon, hogy mit tegyen, hogy ne unatkozzon – szögezte le Okos Szamár.

– Én már kigondoltam, mit teszek unatkozás helyett – rikkantotta Piros Pettyes Labda, azzal leugrott a polcról... és az ablakon át ki a kalandokat ígérő utcára.

– Nézd csak, egy szép labda – kiáltotta egy kislány.

Elindult Piros Pettyes felé, de a bátyja félrelökte, és a guruló labda nyomába eredt.

– Dehát az enyém, én láttam meg először – pityeredett el a kislány.

– Nem az számít, ki látta meg először, hanem az, hogy ki kaparintotta meg – szólt fölényesen a fiú.

– Ezek nem jó testvérek – állapította meg Piros Pettyes –, hiszen játszhatnánk hármában... Nem, nem akarok hozzájuk kerülni.

És gurult, gurult nagy sebesen tovább.

A következő utcában Józsi bácsi sétáltatta a kutyáját.

– Fuss a labda után, Burkus – biztatta az állatot. – Örül majd neki a kisunokám.

– A kutyafáját, még kilyukaszt a hegyes fogával – ijedt meg Piros Pettyes, és gurult tovább, amilyen gyorsan csak tudott.

A kutyától megszabadult, de a következő sarkon befordult egy autó. Nagyot túlkölt, fékezett, de így is majdnem elgázolta Piros Pettyest, aki az utolsó pillanatban félreugrott, és egy kis pocsoltyában kötött ki.

Csuromvizes és sáros lett, kifáradt. Még magának sem merte bevallani, hogy visszavágynak a csendes gyerekszobába...

Közben az elhagyott játékpolcon nagy volt az izgalom.

– Nemsokára érkeznek vissza a nyaralásból – mondta Plüss Elefánt.

Már éppen azon tanakodtak, hogyan indulhatnak a labda keresésére, mikor valami nagyot dobbant a szoba közepén. Piros Pettyes volt az.

– Megkerült, a legjobbkor került meg – örvendeztek, és kérdésekkel ostromolták a megtért szökevényt: hol járt, mit látott, mitől lett ilyen piszkos...

Visszatért társuk pedig mesélt, mesélt...

– Kalandos nap volt – mondta végül –, nem unatkoztam, de jó volt hazajönni hozzátok. Mert igaz Nagyapa másik mondása is: „Mindenütt jó, de legjobb otthon”.

Ezzel mindenki egyetértett.

TAR KÁROLY

Városi hangtár

Zsupsz, flösk, krassh!
Hajnalonként flashk!
Teherkocsi
árut hozott.
Kirakodás. Mars!

Lár, lár, lár!
Közeledik már!
Jaj, de fényes
kicsi kocsi:
finom fagylalttár.

Brumm, brumm, brumm!
Nem illatos rum!
Kocsisorban
kismotoros
benzingőzben. Brumm!

Slussz, slussz, slussz!
Ajtót nyit a busz.
Ki leszálló,
ki felszálló.
Gyere te is, kusz!

Megállni tilos

Jobbra kanyarodni tilos

Kötelező irány

Behajtani tilos

Előzni tilos

Állj, adj előnyt

Sessz, sessz, sessz!
Villanyvonat-nesz.
Besiklik az
állomásra.
Sok utasa lesz.

Viú, viú, viú!
Ez a kocsi hiú.
Rendőrkocsi?
Talán mentő,
s benne egy fiú?

Gyalogos átmjáró

Parkoló

Ragassz fehér lapot a 11. oldalra, vágd ki a közlekedési táblákat, ragaszd gyurmába szúrt fogpiszkáló hegyére, majd folytasd a játékot a 14. oldalon leírtak szerint.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

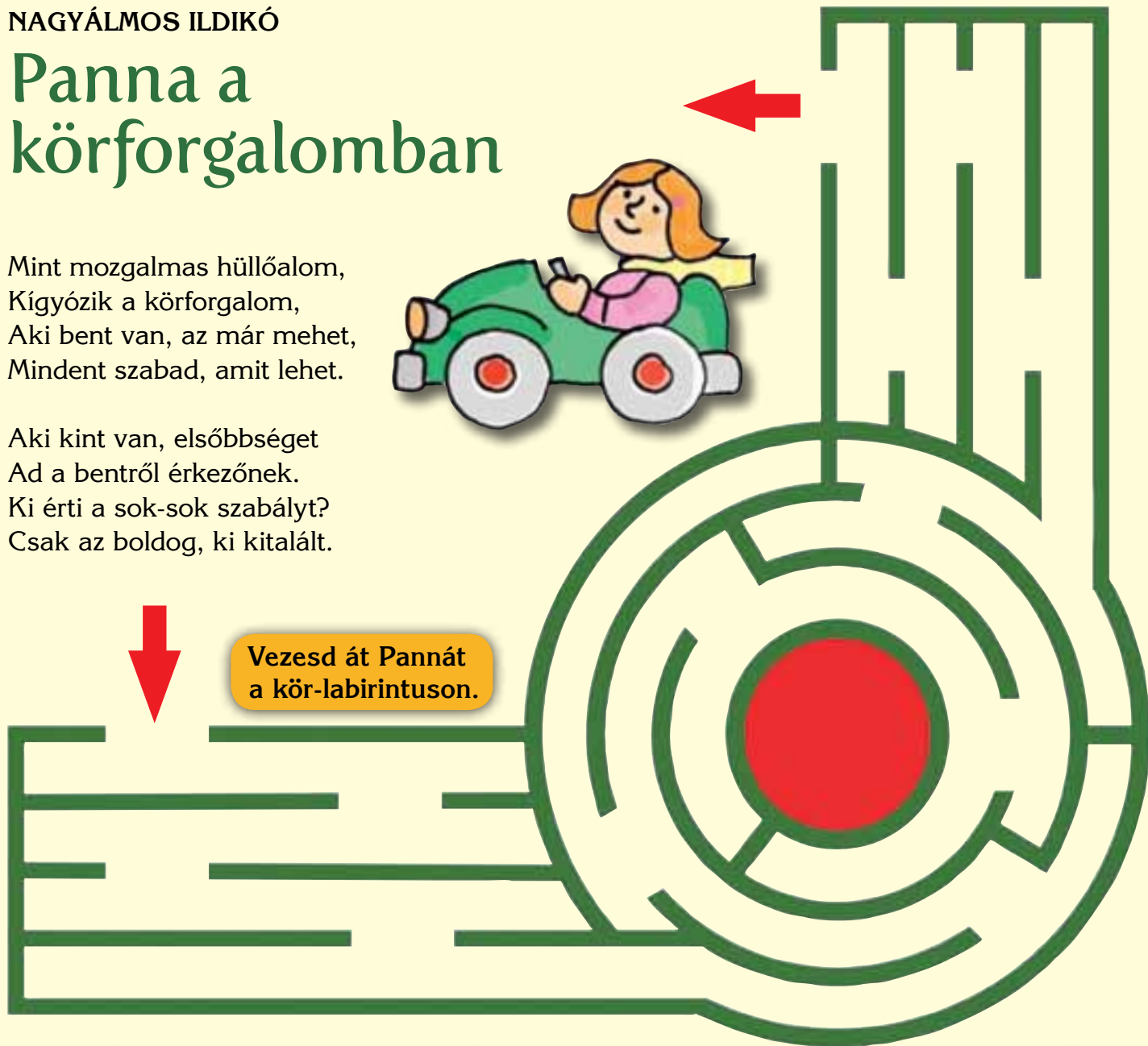
Panna a körforgalomban

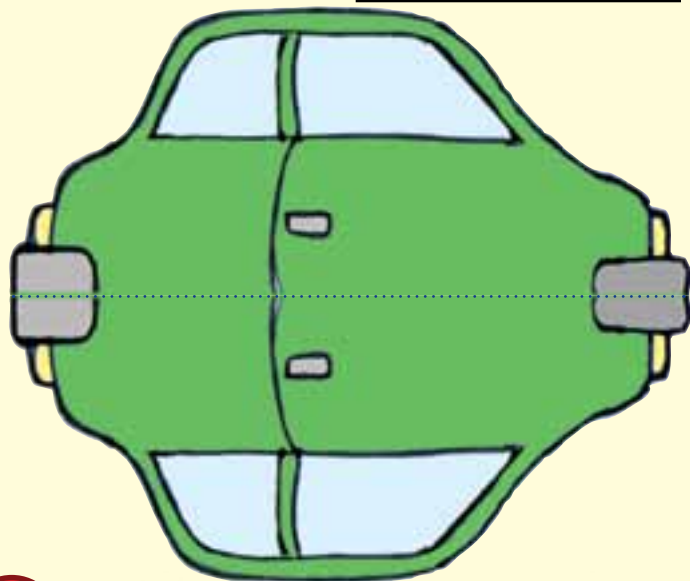
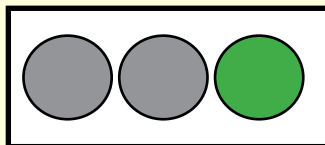
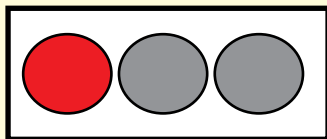
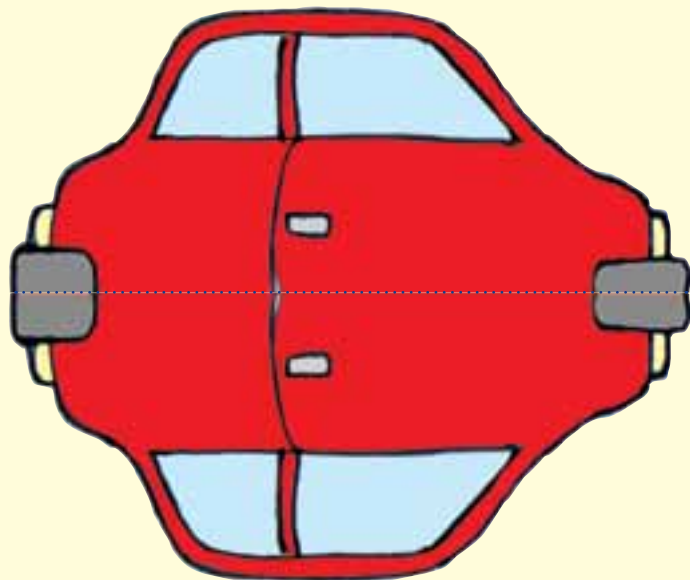
Mint mozgalmas hüllőalom,
Kígyózik a körforgalom,
Aki bent van, az már mehet,
Mindent szabad, amit lehet.

Aki kint van, elsőbbséget
Ad a bentről érkezőnek.
Ki érti a sok-sok szabályt?
Csak az boldog, ki kitalált.

Vezesd át Pannát
a kör-labirintuson.

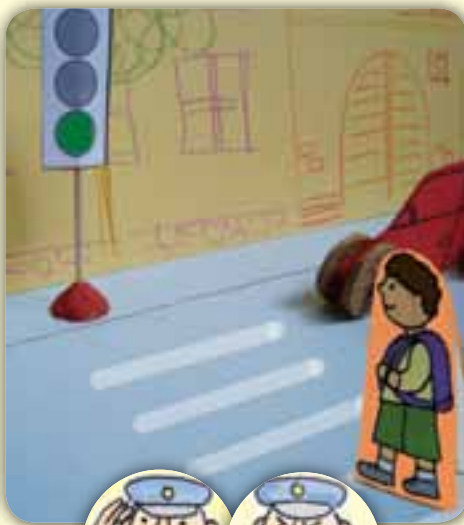

Vágd ki, hajtsd ketté a gépkocsikat, majd 2-2 fogpiszkálódarab és 4-4 dugószelet segítségével szereld őket guríthatóvá. Nagy lapra készíts utcarajzot. Kérd meg Aput, segítsen szabályosan közlekedni autóval és gyalogosan.

A rendőr bácsi szalutál, ha helyesen közlekedsz, sípol, ha hibázol. Húzd át minden kép alatt az érvénytelen rajzocskát.

A teve nagyon hullámos,
mivel a púpja dagályos,
a háta pedig apályos,
ülök a teve tetején,
s az állapotom aggályos.

Markó Béla

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A sivatagban

Úszik a bucka,
porzik a taraja,
tevegel a vándor,
szikkad a torka.
Karaván, karaván,
tevekaraván.

Turbán tekereg
sivatagi tájban,
berber, tuareg
gyors vágatában –
karaván, karaván,
tevekaraván.

Pálmafafüggöny
messzire látszik,
vándor a szomját
oltja, pipázik.
Karaván, karaván,
tevekaraván.

Hűvös barlang
falain festett
felhő gomolyog,
úsznak a testek.
Karaván, karaván,
tevekaraván.

Kösd össze az arabot a tevéjével.
Kinek kell gyalog baktatnia a sivatagban?

Számold meg, hány
labda van a képen.

Színezd ki
a rajzot!

Melyik részlet nem szerepel a rajzon?

MÁTÉ IMRE

Esti mese

A nagyapám subája
felszaladt a padlásra.
Keresett egy szögletet,
hogy pihenjen keveset;
s mint a bunda, elaludt,
vajon miről álmodott?
Kiforgatni nem lehet –
megették az egerek.

CSEH KATALIN

Márk mondókája

Ákom és bákóm,
bákóm és ákom,
égi égerfán
leng földi álom.

Békem és pékem,
pékem és békem,
tűnnek el vágyak
csak félig készen...

Bókom és pókom,
pókom és bókom,
ógok-lógok én
csillag-csimbókon.

Egérke neve:
Bojtorján,
pince s padlás
közt ingázik
lajtorján.

Tégy annyi pöttyöt a rajzok mellé, ahányat találsz belőlük a padláson.

SZABÓ ILDIKÓ KRISZTINA

A padlás kincsei

Minden háznak vannak rejtelsei: a pince, a padlás, rejtett zugok... Nekünk a padlás tűnt a legérdekesebbnek.

Folyton könyörögtünk, hogy mi is láthassuk ezt a helyet. Végül, egy nyári napon nagytata felvitt magával.

Régi, nyikorgó falépcső vezetett fel a padlásajtóhoz. Csikorgott a kulcs a zárban, és megnyílt előttünk a titkos birodalom. De nem úgy sikerült ez a kaland, ahogy elképzeltük. Tata folyton ránk szólt:

– Ide nem szabad lépni, oda nem szabad lépni. A száradó ruhához ne érjete, összenekitek!

A szemünk meg sem szokta még a félhomályt, tata már tuszkolt is lefele:

– Nincs itt semmi érdekes.

Ezután még jobban vágyakoztunk a padlásra. Lestük, mikor ki megy fel, hátha nyitva marad az ajtó.

Végre eljött a várva várt pillanat. Keri, Ferkó anyukája ment fel teríteni. Megszólalt a telefon. Pont őt keresték. A ruhák ott maradtak a tában, a padlásajtót nyitva hagyta, hiszen úgylátott vissza.

Nekünk se kellett több! Ahogy bement a házba, mi iszkoltunk is fel. Vigyázva léptünk a lépcsőfokokra, nehogy nyikorgásuk eláruljon. Szerencsésen felértünk. Ferkó a padlásajtóból figyelte, nem jön-e valaki, Juti meg én felfedezőútra indultunk. Végig a gerendák

mellett mentünk, igyekeztünk halkán járni, nehogy leltről észrevegyenek minket.

Léptünk alatt finom por szállt fel, és a szellőztetőnyíláson beszűrődő napfényben úgy tűnt, mintha táncolna. Körülöttünk a frissen mosott ruha illata terjengett. Felfedeztük régi játékaikat, rejtelmes dobozokat, a babakocsinkat, a kiságyunkat és egy hatalmas ládát.

Ketten is alig tudtuk felnyitni a tetejét. Mennyi kincs volt benne! Régi képeslapok, bélyeggyűjtemény, két történelemkönyv, egy szép piros táska, színes gyöngyök, kézimunkák, déditata bizonyítványa és még mi minden! Még nem jártunk iskolába, ezért a bizonyítvány és a könyvek nem érdekeltek.

A képeslapokat nézegettük. Régi, megsárgult lapok voltak, mesebeli tájakkal. Volt karácsonyi meg húsvéti is köztük. Egyik szebb, mint a másik. Némelyik zenélt. Angliából küldte őket a nagytata bátyja.

Sokáig nézegettük a kincseket. Közben Ferkó is megunt az örökösét, bejött utánunk:

– Mi tart ilyen sokáig? – kérdezte.

Neki is megmutattuk a kincsesládát. Ő egy pörgettyűt talált benne. Nagyon belemerültünk a válogatásba, észre se vettük, hogy Keri visszajött.

– Hát ti mit csináltok itt? – szólt ránk.

Kissé megszeppenve mutattuk meg neki kincseinket. Leküldött, mutassuk meg édesanyának is, ő mit szól hozzá? Be is tettem a

piros táskába néhány képeslapot, és lementünk. Bűnbánóan vallottuk be, hol jártunk.

Miután Keri befejezte a terítést, édesanyával félrevonultak tanácskozni. Szerencsénkre a következőket határozták:

– Egyedül nem mehettek fel soha a padlásra! De olyankor, ha Keri vagy én megyek teríteni, jöhetnek velünk, felfedezhetitek a padlás rejtett kincseit – mondta édesanya.

Hatalmas örömujjongásban törtünk ki. Azután gyakori kincskereső kalandoknak volt színtere a padlás. A félhomályban csillogó, szikrázó porszemek, a frissen mosott ruhaillat mindig ezeket juttatja eszembe.

FAZAKAS CSILLA rajzai

Ti küldtétek

- Jaj, az aranyosszentmihályi békáknak! Cirebea Margit és Gáll Ildikó óvó néni kis csemetéinek kartongolyái csak egyet hagytak meg mutatóba. Gólyára, békára szépen mosolyog a mozaik-napocska.

- A szászrégeni 4-es Napköziotthonban Sütő Tünde és Peres Piroska óvó néni csoportja a falemezből kivágott babát papírruhába öltöztette, doboz-zsebébe virágot tűzött.

- Nagytata a bajsztát pödörgeti, te a papírcsíkokat. Érdeemes bibelődni velük, mert ilyen vidám szobrocskákat ragaszthatsz belőlük. A béka feje, teste, lába, a gomba körvonala nagyobb ívből, a részletek apróbb, színes papírcsigákból alakulnak ki – magyarázta Csáki Rozália óvó néni a székelykeresztúri Nap-sugár Óvoda apróságainak.

- Székelyszenterzsébeten, Szakács Anikó tanító néni irányításával készültek ezek a nyári képek. A rózsát kis darabkákból ragasztották. A lombos fát krumplici-pecsételővel nyomtatták. A pillangó érdekessége, hogy „csupaszív”.
- Tépett papírcsíkokból ragasztottak erdőt Mátyás Noémi óvó néni apróságai a kolozsvári Bambi Óvodában.
- Demeter Gergely Körtefájáról küldte a csodaszép pitypangot: levele, szára festett, szirmai papírszálacskák. Ragasztása – türelemjáték.

- Magyarkirályfalvi olvasóink Csíki Katalin tanító néni segítségével készítették a virágos rétet rajzzal kiegészített szivacs-gumi szirmokkal, esőcseppekkel. A pillangók szárnya krepp-papír csokor, teste öntapadós csíkocska.

Szárnybontó

Szeretettel és hálával köszöntjük az óvó
néniket, tanító néniket, tanító bácsikat.

Az én tanítóm nagyon kedves,
Azért, hogy tanuljak, mindent megtesz.
Tanulok is, mert nagyon szeretek,
De inkább, hogy neki örömet szerezzek.
Szántó János Krisztián, Sáromberke

Kovács Orsolya,
Sepsiszentgyörgy

A családdal elmentünk Virágországba. A tündérek örömmel fogadtak. Megmutatták,
hogyan kell gondozni a virágokat. Eldöntöttem, hogy lesz egy virágos kertem, melynek
tündére én leszek. Gondozni fogom a virágokat éj-
jel-nappal, hogy olyanok legyenek, mint Virágor-
szágban.
Krisán Orsolya, Székelykeresztúr

Kovács Orsolya, Székelyudvarhely

Grumezescu Naomi, Déva

..... **Mátéffy Ottilia**, Kovászna

Volt egyszer egy paripa testvérpár. Egy rossz varázslat miatt egyikük gonosz lett. A jó paripa virágos réteken járt, a rossz hatalmas jégmezőkön. Minden nyáron eljött, hogy leigazza a nyarat, de a jó testvér megállította ezt, s akkor a rosszabbik a saját csapdájába fagyott. A másik lónak aranyból volt a szíve, kimentette a testvérét. A rossz testvér újra önmaga lett. Azután boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Rácz Balázs, Magyarlóna

Kiscicának semmi gondja,
vigan mászik völgyből dombra.
Amíg mászott, közbejött
egy kis eső, csöpörgött.
Gyere haza, kiscica!
Ne ázz meg ott vacogva!

Lieb Hanna,
Szatmárnémeti

Csöpikémnek jól van dolga,
egyik csontól a másikra.
Levest, húst, zöldséget,
mindent megeszik a kutyám.
Dimmer domm,

dimmer domm,
mindent megeszik a kutyám.

Nagy Szintia-Magdolna,
Völcsök

..... **Kovács Enikő**, Brassó

Akinek melege van...
Üljön be medencébe,
Hűsüljön a hideg vízben,
Igyon hideg limonádét,
Jégbe rakja a fejét,
Bújjon be a hűtőbe,
Mindjárt nem lesz melege.

Boros Kriszta és Nagy Hilda,
Sepsiszentgyörgy

Akinek melege van...
Hideg vízbe csobbanjon,
Jeges teát szürcsölgjön,
Az árnyékon hűsüljön,
S mindjárt nem lesz melege.

Sztankovics Erik,
Szatmárnémeti

Csipike postája

Kedves Gyerekek!

1980 januárjában jelent meg a legelső lapszámunk. Abban még nem, de a második számtól kezdve máig – 33 évfolyam 355 hónapján át – üzent nektek Csipike vidám posta-rovatában. Első levelében így biztatta kis olvasóit: „Írjatok tehát bátran. Kérdezhetek is. Kukucsitól is kérdezhetek, ő is szívesen válaszol, ha éppen nem alszik. Ha nehezet kérdeztek, akkor Réz Úrtól kérek tanácsot, mert ő nagyon okos. Várom a leveleiteket, és hasonló jókat kívánok nektek.”

A Rusz Livia által rajzolt, jól ismert Csipike-arc, az utóbbi időben pedig Csipike bábfigurája és a hozzá tartozó levél 33 éve elmaradhatatlan színfoltja folyóiratunknak. Megmarad ezentúl is – de megváltozik. Aki 1980 februárjától 2011 szeptemberéig oly sok szeretettel, humorral és hűséggel írta a nektek szóló mese-leveleket, Fodor Sándor író bácsi Fényországba költözött.

Amikor születésről, halálról faggattátok, sokszor mondta nektek, hogy Csipike a meséből született, és nem hal meg addig, amíg lesz gyerek, aki szereti, olvassa az ő történetét. Ha elfelejtitek, szép

Juhos Csilla,
Csiki Balázs, Zilah

**Böszörményi
Panna,**
Székelyudvarhely

csendesen elmegy a lombhullással. A mi dolgunk, hogy Csipike közöttünk maradjon. A Szivárvány postarovatában, a nektek írt levelekben, de leginkább a meséiben.

Betegsége hónapjaiban, e tanév októbere óta, kérésére, én írtam a Csipike Postáját. Az Ő bátorító és figyelmeztető tekintete nélkül azonban nem szöhetem tovább ezeket a meséket. Fodor Sándor életműve lezárult, elindult csillagpályáján. Fényes, tiszta ez a csillag. El ne veszítsétek szemetek elől. Olvassátok a Csipike-meséket.

Levelező Csipikéteket pedig Vízirigó ezentúl is havonta behozza majd a szerkesztőségbe, hogy válaszoljon a neki szóló üzenetekre, és felvidítsa ezt a Posta-rovatot.

Írjatok hát Csipikének, és hörpintsetek gyakran a Csipike-forrásból – ne a csak a Hargita tetején csobogóból, hanem abból is, amit Fodor Sándor könyveiben hagyott örökölni nektek. Megsúgom – de senkinek sem árulhatjátok el: minden cseppjében-szavában benne van a csíksomlyói Szűzanya szeretete, a rosszaság nélküli jóság és a halál nélküli élet titka.

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE és TIPETUPA nevében Zsigmond Emese néni

Cselovszki Orsolya,
Mosonmagyaróvár

Cuculeanu Krisztián
Dávid, Szatmárnémeti

Szabó Csaba, Négyfalu

Szivárvány-posta

Itt a nyár, a hosszú, boldog szünidő. Játsszatok, pihenjete, pancsoljatek, töltsétek minél több időt a szabadban. Írjatek, rajzoljatek nekünk úgy, mint: **Perbát Adél**, Magyarbece; **Vencz Tamás**, Brassó; **Balló Éva**, Csíkszereda; **Tusa Bernadett**, Kovászna; **Joó Eliz**, Magyardecse; **Nagy Réka-Martina**, Szilágypanit; **Bíró Abigél** és **Gyöngyvér**, Lukács Lilla, Felsőcsernáton; **Nagy Boglárka**, Szilágycseh; **Szakács János**, Csegi Andrea, **Vajda Andrea**, Marosvásárhely; **Kovács Lilla Boglárka**, Nagyvárad; a **kolozsvári Katicabogár Óvoda**, a **72-es Óvoda**; a **csíkszeredai Napraforgó Napközi**, az **Aranyalma Óvo-**

da; a **csíkszentdomokosi 4-es Óvoda**; a **szentegyházi 3-as Óvoda**; a **szilágypaniti óvodások**; a **gyergyószentmiklósi Kós Károly Iskola I.**; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola II. E**; a **négyfalusi G. Moroianu Líceum I.**; a **marosvásárhelyi N. Bălcescu Gimnázium II. C**, a **R. Guga Gimnázium II. B**; a **szászrégeni A. Maior Gimnázium I. B osztálya**; a **rétyi I.**; a **marosszentgyörgyi I. C**; a **sárvásári I.**; a **gelencei I. B**; a **margittai I. A**; a **szilágyfőkeresztúri II.**; a **zabolai II. B**; a **dési I. osztály**; a **magyarlapádi kisiskolások**.

- Folyóiratunk üzenete, lelki-szellemi-művészi értékei is segítik **Nagy Irma Teréz** és **Nagy Csilla óvó néni** abban, hogy szépre, jóra neveljék a **szatmárnémeti Árva Bethlen Kata Református Óvoda** apróságait.

- **Nagy Tünde tanító néni** mérai elsősei nagy szeretettel lapozgatták, és tanév végére már olvasták is a Szivárványt.

E lapszám támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

● Ezen a fényképen még locsolkodni, azóta már vakációzni készülnek **Kovács-Minyóka Erzsébet** óvó néni mákófalvi kis csemetéi.

● Szivárványos tanév után napsugaras vakációra készül a **zilahi** Ligeti Református Óvoda apraja-nagyja, és máris várják a szeptemberi találkozást gyermeklapunkkal – üzente nekünk **Antal Erika** és **Pümkösti Ildikó** óvó néni.

● **Fodor Emőke** óvónő Sünike csoportja is részt vett a **szamosújvári** Szivárvány-találkózón. Az oviba visszatérve elkészítették a tőlünk kapott, magot csipegető csibét.

Címlap:

A gyergyó-
szentmiklósi

Fogarassy Mihály
Iskola III. A osztálya

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIII. évfolyam, 356. szám.

Kiadja a **NAPSUGÁR Kft.** Főszerkesztő: **ZSIGMOND EMESE**. Képszerkesztő: **MÜLLER KATI**.

Lapterv: **Könczey Elemér**. Műszaki szerkesztő: **Várdai Éva**. Honlapszerkesztő: **Komáromy László**.

Megrendelhető a **szerkesztőség** címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brăncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001

B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej

 Szivárvány